

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/80/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813010667
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3813010667.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Ondreja Samaša a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. na verejnom zasadnutí konanom dňa 7. decembra 2015 prejednal odvolanie obžalovaného

F. K.

nar. XX.XX.XXXX v E. I., okr. K., t.č. bytom Y. č. XXX/X, G. K.,

ktoré podal proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/190/2013-122 zo dňa 31.03.2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného **z a m i e t a**, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza č.k. 1T/190/2013-122 zo dňa 31.03.2014 bol obžalovaný F. K. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, 3 písm. c) Tr. zák., pretože hoci mu zo Zákona o rodine vyplýva povinnosť starať sa o výživu svojej dcéry S. I., nar. XX.XX.XXXX a rozsudkom Okresného súdu Prievidza č. 5P 52/2011-32 zo dňa 28.11.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2011, bol zaviazaný platiť matke dcéry D. I. výživné 50 € mesačne, a to do 5. dňa v mesiaci, plneniu tejto povinnosti sa v E. I., okr. K. vyhýbal od 01.02.2013 do 31.03.2014 s tým, že zamestnávateľ s ním rozviazal pracovný pomer na jeho žiadosť a následne bol a je nezamestnaný, dňa 26.05.2013 zaplatil D. I. 20 € a na výživnom jej zostal dlhovať 680 €, pričom trestným rozkazom Okresného súdu Prievidza č.k. 3T/24/2012-100 zo dňa 20.02.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.03.2012, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 20 mesiacov.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. k nepodmienečnému trestu odňatia slobody na 20 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný odvolanie, ktoré smerovalo proti výroku o treste. V odvolaní namietal, že dlžné výživné nemal z čoho platiť, pretože má ešte ďalšie vyživovacie povinnosti, bol nezamestnaný, v súčasnej dobe čaká na uznanie invalidného dôchodku, pričom jeho mesačný príjem je 48 € a mesačne na lieky dáva 27,80 € Dlžné výživné by chcel vyplatiť po tom, ako mu bude priznaný čiastočný invalidný dôchodok a ktorý mu bude od mesiaca apríla 2015 doplatený.

Keďže odvolanie bolo podané včas a osobou oprávnenou, odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal v predmetnej trestnej veci všetky do úvahy prichádzajúce dôkazy a správne zistil a ustálil skutkový stav tak, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku. Ani odvolací súd po preskúmaní spisového materiálu nemal žiadne pochybnosti o správnosti skutkových a právnych zistení súdu prvého stupňa. Pokiaľ sa teda týka výroku o vine, tu odvolací súd nezistil zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie.

Odvolací súd však nezistil ani pochybenie zo strany súdu prvého stupňa pri ukladaní trestu tak, ako to namietal obžalovaný vo svojom odvolaní. K veci je potrebné uviesť, že táto bola krajskému súdu predložená na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného dňa 19.06.2014 a vytýčené termíny verejných zasadnutí boli viackrát zrušené na žiadosť obžalovaného, ktorý uvádzal, že má zamestnanie a z príjmu chce dlžné výživné uhradiť a neskôr boli termíny verejných zasadnutí zrušené vzhľadom na zdravotný stav obžalovaného, ktorý bol hospitalizovaný. Podľa názoru krajského súdu, obžalovanému bola poskytnutá dostatočne dlhá doba na to, aby si nejakým spôsobom zadovážil finančné prostriedky a vyplatením dlžnej čiastky výživného dosiahol zrušenie napadnutého rozsudku. Vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný a aj vo výkone trestu odňatia slobody pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák., sa potom uložený trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov javí byť trestom zákonným a spravodlivým. Ako tomu nasvedčuje táto trestná činnosť, výkon predchádzajúceho trestu odňatia slobody nemal na obžalovaného dostatočný účinok. Aj podľa názoru odvolacieho súdu, uložený trest spĺňa všetky zákonné predpoklady k tomu, aby bol splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 ods. 1 Tr. zák. Keďže obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselnú trestnú činnosť, nepochybil súd prvého stupňa ani v tom, pokiaľ ho pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Z uvedených dôvodov nepovažoval preto odvolací súd odvolanie obžalovaného za dôvodné a toto potom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.